

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Šifte tsadiqim

Lerner, Pinḥas <mi-Dinovits>

<ץיבונידמ> סחניפ

Abraham Josua Heschel

עשוהי מהרבא, לשה

Lemberg, 5681 [1920 oder 1921]

חספל

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9418

גם ילפי עפ"י זיה"ק פרשה בלק וז"ל גי' אינן דאיקרי חפלה ונחפלה לנזקה חפלה לדוד חפלה לעני וכי הסוצה וכו' וכי' כיון דללי ונסכנא לטחיה פתח כל כו' רקיעין וכי' כל חילי שניא שאלין אילין לאילין קצ"ה צנאי אהעסק וכי' אונרין אחיד צחיצתא צנאין דיליה וכי' עכ"ל וז"ל פרש ונשרתיו שאלים זה לזה היה נוקם כבודו כלומר קצ"ה צנאי אהעסק ואיה חפלה הוא החצובה לפניו וכולם והוא כבודו ועי' ונשיצים ואונרין כבוד ד' וננקומו פי' וישראל והם ונאין דיליה וכי' :

אך

אח זה האכלו בכל שרץ העוף וגו' רז"ל אונרו (בכורות ז') תניא ר' יעקב אומר אך אח זה האכלו וגו' זה אח אוכל ואי אח אוכל שרץ עוף עוף : שרץ עוף עוף צהדיא כתיב אלא שרץ עוף עוף אי אח אוכל אכל אח אוכל וזה שרץ עוף עוף עוף וז"ל אח אכל אכל אכל דבש דבורים יכול אף דבש הגיזין והלרעין אונרם לא וזה רח"ה ורצה אני דבש דבורים שאין לו שם לוי ונוליא אני דבש הגיזין והלרעין שם לו שם לוי : כנאן אלא הא דתניא דבש הגיזין והלרעין ונח דלא כר' יעקב ע"כ הגמרא : פשט הדברים נחיצת אך שלא היה לר"ך לומר אלא אח זה האכלו והקשה הרב ז"ל צנאין פ"א ח"ל וקשה לי ונ"ל לר' יעקב לנעט דבש גיזין ולירעין דהא בקרא לא אדכר דבש אלא ודיוקא דאכל אח אוכל וזה שרץ עוף עוף ונשרין ילפינן ליה וצכלל דרשה זו הוא דבש גיזין ולירעין ונשרין בקושיא ע"ש ונדבריו ז"ל ונשוע דרשו ודיוקא דאכל אח אוכל היחך לדבש ולולי דנחפתינא היה נראה לומר כדפרשתי ואולי שקילר צנאין וקושיא הרב כלע"ד עפ"י דרכו להוסיף ולהקשות דאיתא חסם צעי ונייה ורצ שטח וני רגלים דחומר ונח וכי' עי' צחיצורינו על גפ"ה וסם הארכתו בפילפול עלום ואין כאן נקומו וסם העונקט כל זה צנאונר הכחוצ להיות כל דברי רז"ל רנוזים בקרא כי וני איכא וידי דלא רנוזא באורייתא :

לפסח

אונר הכחוצ והנעתיק ונחוצ צרוז שנים חל פסח צפרשה שמיני אונרתי להדפיס פה דבר יקר ונעתינא דפסח וזה שולחתי צכ"י ח"א ז"ל וז"ל :

בשם

הרב הלדיק וכי' ר' ישראל מריוון כי' אונר על הכחוצ ותרצו ותגדלו ותצוהו צעדי עדיים שדיים נכוטו ושערך לנח ואח ערום ועריה ואעצור עלך ואראך ונחצוקסם צדוניך ואונר לך צדוניך חיי וגו' ודקדק צחלה ונאנר הנשכה צאצות כל שחכמותו ונרובה וננעשיו אין חכמותו ונחקיינות וכי' והקטה והלא עיקר כוננה החנא צאונרו אין חכמותו ונחקיינות הוא ונשום שונעשיו ונעשים ונחכמותו לא ונשום שחכמותו ונרובה וננעשיו והחנא החקרון צא להנעשיו צאדס ש"ס לו ונעשים ונעשים

ונחכמותו זה גורם שחכמותו אינו ונחקיינות וא"כ כך היה ליה להחנא לנעיקט ולומר כל שונעשיו ונעשיו ונחכמותו אין חכמותו ונחקיינות ולוה נקט צהנעלה צרישא כל שחכמותו ונרובה הלא הנעלה אינו גורמת לו רק החקרון גורם לו : אונס כל דבר צרא הצורא צ"ה כרתק להיות החקרון ונחקיים על ידי הכרתק ע"ד אונרו לשונש שם איהל צהס והכרתק היא הנכסה שלא ינקו החילוקים ח"ו ונחפסן והנה החכמה הוא החפץ : והנעשים הם הכרתק והם הם הכלי הנחזיק להחכמה : וכשחכמותו ונרובה כנולא הא ונחכמותו שוב אין לו כרתק להיות ונחכמה צו ועונתו צגלו ויכלו לאחוז צו החילוקים ח"ו ואינו ונחקיינות על ידי הנחכמה שפילו גוף ונחקלה החכמה הנחכמה ונחכמה צהרתת כיון דבעלה ונחקלתו צע"ל : כולו ח"ו ונולא דעיקר החקרון הוא צהאי צצרא ונה שחכמותו ונרובה ואין לו כרתק ונשום זה בעלה כולו לזה נקט החנא החקרון צרישא ואונר כל שחכמותו ונרובה זה גורם שאינו ונחקיים : והנה צלחה ישראל ונולדים ונפתח להם שערי אורה צהחגלות חנושים שערי צינה איה חכמותו ונרובה : אכל לא היה להם שום ונעשים עונתם שיהא כרתק וכלי להחזיק להחכמה : ואחזו להם הישראל הכך שני ונולת ויילה ודס פסח להיחוס הם הנעשה ונחכמה כנורובה להיות כרתק וכלי להחזיק החכמה : והס"י צח"ה רחוני וחסדיו החסיד להם השכי ונולת אלו כנעשים ונחכמותו ח"א ותרצו ותגדלו צהיות נפתח להם שערי צינה : ותצוהו צעדי עדיים רנוז לחנושים שערי צינה כי עדי לשון עולם ואין עולם אלא עולמו של יוצל שהוא שער החנושים שער צינה : שדיים נכוטו ושערך לנח כי החכמה קס צהו ועונתו כיון : אונס ואח ערום ועריה צלי לצוס : והחכמה ח"ו צהחגלות צלי כרתק ונכסה : וצרחוני הס"י החחמד עונתם ואונר להם ואראך ונחצוקסם צדוניך : חרי דנוים דס ויילה ודס פסח ואלו שני ונולת חסובים לפני כנעשים ונחכמותו ש"י יתקיים החכמה : ח"א ואונר לך צדוניך חיי להיות החכמה ח"ו וקיים עכ"ל הקדוש כך שונעתי : (ועוד יש לפרש ותצוהו צעדי עדיים ע"ד אונרו צנחו צד' עדי עד שיהא חילוף אלהים צשלשה אוחיות כד"ט גינועריא ע"ד כנעט וכוונת שדיים נכוטו כי שדיים רנוז לחכמה ונה החק הזה כל זנון שחיתוק יונק ונולא עעס כן דצרי החכמה כל זנון שהוגה צהס מוליא צהס עעס : ושערך לנח ע"ד שער כי השער הגדול נפתח : ואח ערום צחכמה ע"ד ערום ונכ"ל וכן צלשון חכמים ח"ו ערום צירחה : אונס ועריה צל"ל לצוס וכי' :

תזריע

אשה

כי תזריע וילדה זכר וגו' : כתיב וחלל דינה צלחה אשר ילדה ליעקב תלה הנקיצה ציעקב לומר אשה ונרעה החלם וגו' ונחראוי היה לכחוצ והלא דינה צה יעקב : אונס לנח נקראח דינה שדינה לכה ד" צעלונה

שפתיים הם זה זכר וזה נקבה דומה להם היתה זכר והיא ון
 יצירתה רק אח"כ בשעת הלידה כהפכה לנקיבה תולה אותה
 בעקב וזה ידויק ותולה דינה בת לאה פי' ונזרעתה אשר
 לדה ליעקב צעה הלידה כשהפכה לנקיבה היתה ונחיתה
 בעקב ולזה תולא שהיתה צדינה ונדה הזכר שהיתה
 לאחיה וכן ציוסק ונחלת הזרעה היה נקיבה ואח"כ כהפך
 הזכר כונו סיקד הפייע ר"ה של שחית אכן חוב ונוק
 גמיה וגוי קילוף דינה ציוסק להנחות עכ"ל לזה היה צו
 ונדה הנקיבה לסקלל בשער וידוע זכר רוחו לרחמים ונקיבה
 רוחו לרין לזה ביטח ונלרים כאוור שיה חדשה ולעמיד
 שיר חדש וליחא זכו אחישנה לא זכו צעה כי ידוע הויכוח
 שהקב"ה אוור טובה אלי ואשובה אליכם וכנסת ישראל אונרת
 השיבו אליך ואז ח"ו לא יסיו זכו כי לא יסיו התעוררות
 גמיה ויהא חבלי ונשיה ודינים והנה קב"ה נקרא איש די'
 אים ונחמנה וכנסת ישראל אשה וז"ל אשה כי תזריע והתעוררת
 יהא ונלדה ויסיו זכו וילדה זכר פי' שהיה אחישנה צרחים
 ובסם הרב הלדוק וכו' **מסדירקאב** ז"ל שזעתי כי
 צוה"ק פירש ונשעת הזרעה ונחפלת שיה שמוכה
 זכר וז"ל תשעה ירחי לידה צבולם ונחפלת שיה שמוכה
 וני וילדה עכ"ל :

וראשו

יהיה פרוע וגוי כי צעה"ט ז"ל די' צונקורה
 וראשו יהיה פרוע צי' ונגדל וראשו צטנים
 וראשו ונגיע השניונה די' וראשו לעצ יגיע צקביל שהגיע
 ראשו עד לצטנים ע"כ גמעים צאים עליו וראשו יהיה פרוע
 עכ"ל ויחכן עוד לרמוז לדצריהם ז"ל (חגיגה וא"י) ג'
 וצרים טובה הקב"ה בכל יום עליהם וכו' ועל פרנס
 הוצאה על הליבור צחנס וכו' ע"כ עוד אוור ז"ל (ר"ה
 י"ג) הוויכים והונקורת וכו' וענחנו חייתם צארן החיים
 וי' יורדים לגיננס וכידונים זה לדרוי דורות שכאוור
 ילדו וראו צפגרי האנשים הפושעים צי' וגוי גיהנס כלה
 הם אינס כלים וכו' וענחנו חייתם צארן החיים אוור
 ית קדח זה פרנס הונעיל איונה יחיה על הליבור שלא
 גמם שונים אוור רב יהודה אוור רב כל פרנס שונעיל
 איונה יחיה על הליבור שלא גמם שונים אינו רוחה צן
 ית שכאוור לכן יראה אנשים לא יראה כל חבוי לב
 עכ"ל והרבה יס לדבר ואלו הפרנסים עד שגאה לבס
 להשחית דיני תורה והרבה האריך בזה הגאון צצבור שור
 צונק קוטה ע"ש וכונה לער ונקבלים הרצנים ונורה
 הרואות עליהם ולריבין לעיין הרבה עד שזוילאין הושפט
 לאורה וכיון שזוכים שהקב"ה נוחר עיניהם לולא וצוקסם
 צצברי הפוסקים הראשונים ואחרונים ז"ל אחר כל היגיעה
 שנייגעים עלנום גמם שונים ולהוליא דין אונת לאוניה
 ונלחה לבס של הפרנסים אשר כונו לפי צעה ורק לעיין
 צצרכי ליבור צעניני וקיס וארטיכות להסתיר צצריהם
 צצונדכה לבס וכבר כתבו הפוסקים ז"ל והזהירו שעסקי
 הצע"צ ועסקי הלוונדים הם שני הפכיים וסלא יסנו צונשפט

יחד ואשורה לפי ונחקום ועליהם כאוור שלח ידיו
 בשלונוי חלל צריתי ואוור הרב חלה **הבעש"ט** ז"ל
 היינו וני שטולח ידיו בשלונוי אווני ישראל וצחנסים פקרים
 זה סיוון שצודחי חלל צריתו והוא כואף עכ"ל הקדוש
 ואפ"ל שזה אוורו ומשא צריתי עלי פיך כי צרית הלסון
 וצרית שועור אחד הוא ונחקיים צהם היו לריה לראש כי
 חת זה לעוונם זה עשה האלהים וכל הגזות בקליפה קרוצ
 הוא להקדושה וככע ונאור וצוקוס גדולתו עמוותתו וכל
 הפחות פחות בהקליפה הוא התרחקות ונחקדושי' והוא אכזר
 יוס לו גזרות ונאור לזה כשיש לרים ח"ו עשה הקב"ה
 להם ראשים לעלות לנוקים הגזות בהקליפה להיות לו
 התקצרות להקדושה ויהיה ככע ונאור וזה עוזה לישראל
 וחוש הראות יוכיח באוונות כל שר היותר גדול יס לו
 הכנעה יחיה וכן הן הדגרים העוונדים צרונו של עולם
 ולא ניתן לכת"צ ולהאריך בתן ווענין הוון אשר גבה
 ונאור וגבה לצי להשחית דצרטי וזה צו"ל ואין כאן ונקונו
 וזה קרה להפרנסים הרעים רח"ל אשר לא יעלה על לבם
 לחוק על לער הרצנים אשר ונקכין נפסם ע"י ע"ד
 שופטים ושוערים חתן לך ונפטו העם ונשפט לך ויוצן
 ע"ד ונאור אחד קדוש ונדבר הרב וכו' ר' **שמשו**
 ונאוסטרפאלי כג"ו דליחא צקפר פליחא חתין חדרים
 יס צגיננס כוננין חכלת וצאלו החדרים לריך לילך אפילו
 לדיק גוור לחקן ולהעלות כטונת הרשעים והנה כאשר יצא
 הדיק לאלו החתין חדרים ח"ל לפחד וון הוויקים כי
 חק"ף חדרים אינס חוקפא דריכא ונוילא הנשארים ע"ר
 חדרים וכטונם כן הם שמה ר"ע וצאם הלדיקים היו
 הולכים שם בני שוניה היו ווויקים אזי הולך ונלחך אחד
 שנו יסעע וצידו נר שעה וכחצ על ונלחו השם הנקרא
 אשה וזו אפילו צאילו ע"ר חדרים אין שטן ואין פגע רע
 ולדעתו זה הסדר גילה לני דוד הונלך ע"ה גס כי חלך צביח
 ללמות לא אירח רע רזח דנוילחא גיח ללמות גיוטי חק"ף
 לא אירח אפילו וון הנשארים שמה ר"ע כי השם אשה
 עונדי וני כחצ ונפרש עונדי קצטך ונשענחך הנה ר"ח
 שעה ולושרע ר"ח של "עונדי" קצטך "ונשענחך" הנה
 "נחמוני יהושע והענין פלא עכ"ל הקדוש והנה אוורו
 רז"ל לעולם יראה הרין כאלו גיהנס פתוח לו ונחמיו וסיכא
 ריוזח צקרא זה שאוור שופטים ושוערים חתן לך כלוור
 השופטים והשוערים יהא חויד נד עיניהם החתין חדרי
 גיהנס וזה יפול עליהם אינחה ופחד וצודחי ונפטו חת
 העם ונשפט לך ולהטעים הדבר אפ"ל ע"ד דליחא צוה"ק
 פי' וקץ יוסף היה צעלנח דרכורא וכולתו צצטין צעלנח
 דטוקצא וע"ד לא התכלל יוסף דליסו צעלנח דרכורא
 עונהו ויה כחי' כולנו צכי איש אחד נחט אכחט ויבציע
 ליה אח"י חקר ח' אלף צבין דרוח דצרית לא אשחכח
 עונהו אשחלק ונחונן ח' דהא ח' דכורא אינו וכו' (וטדע
 שונלח חת"ה רונח לדכורא צקד אשה הוא אצינו ועולם
 שונך) עוד שם כל אינון כטונחן אית להון לונעבר צתך

נהר דיטור דנגיד וכפיק ולאסתחאה חנון וכו' עכ"ל ודרך
 רנו דיטור צניוני ע"ר : וזוה יל"פ כחן חתן לו ולא ירע
 לצדך צחקך לו כי בגלל הדבר הזה יצרכך ד' בכל ועשה ידיך
 וי"א נחשו פשענו ונורינו אחת לא סלחת נחשו כלל אלנף
 לא שוננו אות צריח עלנא דדכורא לכן "אחת לא סלחת
 אלל אי שונר הצריח הולך עמו סס אחיה לענורו וכלל נוק
 וכן העולם הבא הוא וזה רנוו לטוניי שבטונייט ע"ד ססס
 הידוע "אז "צו "גה ג"פ ח' והענין כי כללס אלהים עשה את
 האדם וע"י הלבוש שבצורה לצחינת כר"ן צקיד צטלוס אהיות
 ונלבוש והוא חוננו וכשונת שדי הצניס כי ע"י ועשה
 ודיצור וכוכה כארנת ג' ונלבוסיס לג' חלקי הספשות וזו
 הללס אלהים יושלס צהיות כל חלקיו יחד צולבוסי צחינת
 כר"ן וזו ידצק האדם צקיו להחקרצ אל וקור הספע
 העליון להיות כהגדל צו אור הנוקף ויט לכיון צריח צנייט
 צשלס פעניס צו זכרינו צו לעוצה ופקדנו צו לצוכה
 והושיעני צו לחייס טוביס והוא טוב לצדון והוא וכו"ן
 לשם הכלל וע"ד הפסע ונלינו ג' צוקורה אז חשכיל אז
 הלליח אז יסנחי וכחצו האחרונים ז"ל דהייס נחלק לשלס
 חלקיס כל חלק שוונה שונת : שלס ללימוד שלס לנשא
 ונחן שלס לטינה והו אז חשכיל אז צניווער ח' להשכיל
 צחורה וכונין אז הלליח לנו"ו וכונין אז לטינה וזה
 שאומרים זכרינו צו לעוצה צניווי שוונה : לעוצה היינו
 להלמוד כי החורה נקראת טוב לקח טוב וכונין צו לצרכה
 היינו לצרכה ונשא ונחן וכונין צו לחייס היינו צחינת
 טינה כדאיתא צוה"ק שהכשונה עולה לנעלה ונושכת הייס
 נחור לדברינו צענין הפרכסיס שהפרכס הנוקטין עלנו וזה
 לנעלה כפלאה כאומרים ז"ל (נו"ק ע"ז) יוטצ צצכת החכווני
 יוטצ צצכת צשעה וכי החכווני חנר הקצ"ה לדוד הויל
 והשפלת עלנך חתא כונוי שאני גוזר גזירה וחתה ונצטלה
 כו' ע"כ וכן חנור ז"ל (סנהדרין פ' חלק) חנור ר' אלעזר
 כל פרכס שונתיג את הליצור צנחת זוכה וננסיגס לעוה"צ
 שנחנר כי ורחננס יכנס ועל ונצעי ויט יסלס וכי ע"כ :
 וכבר ידענ כי שונס ונוכיח עליהס כי אס יזכו אז יחונס
 לנעלה לנעלה ונולת נשיאים יחננו לזה לטון החנשלות
 וצחיפוך יהא כלה כעצ וכענן ונולת נשיאים יחננו לזה :
 ונלסון עניכס כנו נשיאים ורוח וגסס חין וחנור ז"ל [יונא
 ע"ד] חנור ר' שנואל צר כחונו חנור ר' יוכנן חן סיורד
 להס לישראל צצוקר צצוקר והוריד להס חכיס טובות
 ונורנליות שנחנור והנשיאים הביאו וגו' ונחל נשיאים וננש
 וכי"א נשיאים ורוח וגסס חין וכי ע"כ וקיוון לידע
 הונחגה הוא שונקחיר ענייכו ועסקיו והנהגתו ענפי
 הליצור וחינו רולה להראות להס חשצון ונפקד כל דבר
 ודבר : וזוה גורס לער גדול להליצור שאינס יודעים אחס
 עד ונה וגורס להס שיחשדוהו וכל זה גורס להס שהס קעני
 חוונה כי אס היו צעחונס צד' אז היה פרנכתס לנעלה
 עשעצב ולא היו נהניס ונשל לצור ע"ד שפירס הרב הלדיק
 וכו' ר' **מענדילי** פרינויסקלחיר ז"ל הקציר להעס

שיחוניו צד' שיונין להס פרנכתס והוא גנורא ערובת
 (עכ"ס פ' א') ופעשה אדם כדני היס ונה דניס טזיס כל
 הגדול ונחצירו צולע את חצירו כך האדם ולכאורה כח
 דהרב הגדול רודף אחר דג הקטן כלענו : ולפ"ז ונהחח
 שהג הקטן צורח והגדול רודף אחריו וזו אחריו של
 הקטן נגד פני הגדול וכצולעו ונהחח להיות כוולא הקטן
 צחוק הגדול זכצ לכל זכצ ורשע לכל רשע ואכחמי רוחיס
 צחוס שהנייד כוולא הקטן צחוק הגדול הרשע של ה
 לכל זכצ של הגדול וזה כחח שהקטן הולך צראשו כג
 הרשע של הגדול והגדול צולעו הרי שהקטן הולך ונעלה
 לתוך פי הגדול כי הקצ"ה ונניונו לפרנכת הגדול וזה כחח
 גדל השגחת הצורה צ"ה יח"ט שנונין פרנכת צריחיו וכי
 ונלינו כגנורא [צ"ב] טרג אחד חקוק צקרט שהולך לפניו
 דליתן עכ"ל : ואס הוא ונגדולי חוונה וצטחור צד' אז
 חינו ונחגה על הליצור ארצה ונקטין עלנו ועושה דברי
 צאחגליח וצפרהקיל ופורע פרעות צפני העס כי ויי לג
 גדול ונושה רציו ע"ה צשעה גנור ונלככת העשן כח
 חשצון ונפקד וכל דבר וכה"א חלה פקודי הנושכן ונח
 ככדי שלא יסדוהו חיו ועליו הוא חונר השצח הגנור
 סצנדולות והאיש ושה עניו ונחור וגו' וי"א הנוקרה ורשע
 יהי פרוע פי הליצור אשר ראשו וננסיגס יהי פרוע
 היינו טיעשה כל דבריו צאחגלייח ונלסון כי פרועה חת
 וכנו ופרע את רשע האשה :

ו"ד

הנודרש צפתיחה דחיכה רציו ר' אלכסנדר
 פתח והלרוע אשר צו הסגע וגו' והלרוע זה צו
 הנוקדס : אשר צו הסגע זו ע"ז שנוטוואה כנגע שכל
 ויחללו את ונקדשו ויענוואה : צדיו יהיו פרוניס חלו צד
 כהונה : וראשו יהי פרוע הוא שכלנר ויגל את ונק
 יסודא גלי דכסיא וכי ופי הערוך סדוכסיס והסריס וזה
 וראשו כחונר הרשסיס טצחס : ודרש ונשך ונלסון כסי
 ונדן ע"ס וכי) :

ו"ה

צחינת הנוקטין עלנו ונחן חשצון להליצור אז
 ונגדל וראשו צשוניס פי יכס להיות כהגדל ולהיות
 ראשו וניע עד לטוויס : אלל וראשו וניע השוויננס היינו
 זה הרשע והסונתיג טגצה דעחו ונחגה על הליצור וננצת
 עלנו עד לטוויס אז וראשו לעצ יגיע פי יהי כלה כעצ
 וכענן וצחוסך ילך וכחוסך יהי שנו ונכוסה רח"ל לכן ית
 הפרכס אל לצו ויקטין את עלנו ויכס לרצ טוב :

מצורע

וציה

הכסן וגו' ועץ ארו ופני חולעת ואוצ וגו' ונור
 ונורצ הלדיק וכי **מאפשא** כ"י לנה היה
 לריך להביא עץ ארו ופני חולעת ואוצ : אוצ לרנון שיטפיל
 עלנו כאוצ כפרט"י ז"ל : חונס סהיה לריך גס ארו להגבי
 עלנו לנילי דסנויח ע"ד ויגזה לצו צדרי ד' ואוצ להשפיל
 עלנו לנילי דעלנא : חונס לריך צזה חוט הנושקל להכריע
 צנושקל